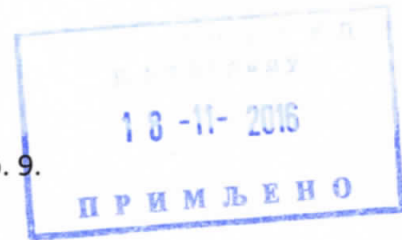

Удружени синдикати Србије „Слога“
СИНДИКАТ ПОЛИЦИЈЕ СЛОГА
ПРЕДСЕДНИК

Република Србија
Управни суд
Београд, Ул. Немањина бр. 9.

ТУЖБА

- са предлогом за издавање привремене мере -

Тужилац:

Младен ТРБОВИЋ из Београда, ул. Петра Лековића бр. 4/4,

кога заступа:

Синдикат полиције Слога, Драган Жебељан, ул. Дурмиторска 11-15, Београд (овлашћење је у прилогу)

Тужени:

Министарство унутрашњих послова

Дисциплинска комисија МУП РС

Кога заступа **Државно правобранилаштво, ул. Немањина бр.22-26, Београд**

ПОБИЈАНИ АКТ:

- **Решење дисциплинске комисије МУП РС, бр. 116-2176/16 од 05.10.2016. године.**

Образложење:

Решењем туженог органа ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор запосленог Младена Трбовића, полицијског службеника МУП, ПУ Панчево, поднет против решења дисциплинског старешине ПУ Панчево, бр. 116-2176/16 од 02.09.2016.године, а побијено решење потврђује.

Пуномоћник тужиоца ову тужбу подноси Управном суду и то због тога:

- што у акту није правилно примењен закон;
- што је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено,

са предлогом да Управни суд у Београду, у правном спору утврди чињенице и донесе пресуду којом се ТУЖБА УВАЖАВА и побијено решење поништава, или да Управни суд у смислу чл. 43 ст. 1 својом пресудом реши управну ствар, с тим да пресуда замењује побијени акт туженог органа и да се истом стави ван снаге решење Дисциплинске комисије МУП РС бр. 116-2176/16 од 05.10.2016. године.

Дисциплински старешина је својим решењем бр. 116-2176/16 од 02.09.2016.године огласио Младена Трбовића одговорним за извршену тешку повреду службене дужности и изрекао му најтежу дисциплинску меру **ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА**.

На поменуто решење заступник Младена Трбовића поднео је благовремено у законском року приговор побијајући решење из свих законских разлога и указујући на неправилности поменутог решења. Одлучујући по поднетом приговору, овде тужени орган донео је решење који се побија овом тужбом.

Дисциплинска комисија је става да је дисциплински старешина у свему исправно поступио доносећи своје решење, не уважавајући ни један аргумент тужиоца, те је потврдило одлуку да је Трбовић Младен одговоран што је наводно неоправдано изостао са посла дана **22, 23, 24 и 25.07.2016.године** чиме је наводно учинио тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 18 Закона о полицији – неоправдано изостајање са посла преко три дана у току једне календарске године, те му је на основу члана 209. став 1 тачка 5 Закона о полицији, изречена и потврђена дисциплинска мера **ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА**.

Прилог:

- 1. Решења дисциплинског старешине ПУ Панчево, бр. 116-2176/16 од 02.09.2016.године;*
- 2. Решење дисциплинске комисије МУП РС, бр. 116-2176/16 од 05.10.2016. године*

Тачка 1.

Тужена страна није прихватила аргумент тужиоца да Трбовића нико од надлежних старешина није обавестио о распореду и времену рада (законска обавеза послодавца). Дисциплински старешина током дисциплинског поступка о овој битној чињеници **није изводио доказе** сматрајући да су непотребни.

Тужиоца сматра да су ове чињенице **изузетно битни пре свега с обзиром да је законска обавеза послодавца да запосленима организује рад на такав начин где ће запосленог обавестити о промени рада** и то неколико дана унапред.

Тако је:

Законом о раду, у делу 5. Распоред радног времена, чланом 56. **прописана је обавеза послодавца да запослене о распореду и промени радног времена обавести најмање ПЕТ дана унапред**, осим у случају прековременог рада. Те да изузетно, послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.

- У овом случају није било непредвиђених околности, нити је то тужена страна доказала једним актом.

Законом о полицији, у делу Распоред рада полицијских службеника, чланом 154. ст. 2. **прописана је обавеза непосредног руководиоца да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног времена најмање 24 сата** пре промене распореда радног времена.

- Тужена страна ни једним актом није доказала да је непосредни руководиоца обавестио Трбовића сходно закону.

Чланм 6. Посебног колективног уговора за полицијске службенике (ПКУ) и Анексом тога уговора, као повољнијим прописом по полицијске службенике (а који се примењује на основу члана 250. ЗОП и члана 8. Закона о раду) прописано је да је **послодавац дужан да полицијског службеника обавести** о распореду и промени распореда радног времена, **најмање пет дана унапред.**

- Тужена страна ни једним актом није доказала да је непосредни руководиоца обавестио Трбовића сагласно одредби ПКУ.

Као повољнији пропис, сходно Анексу Посебног колективног уговора за полицијске службенике Бр. 01-1209/15-31 од 17.07.2015., где је чланом 1. ст. 2, прописано да ће се на полицијске службенике примењивати повољнији колективни уговор – Посебан колективни уговор за државне органе "Сл. гласник РС", број 25/2015 и 50/2015-Анекс. Тако да је чланом 8. Посебног колективног уговора за државне органе, који се дакле као повољнији односи и на полицијске службенике, прописана обавеза **послодавца да распоред радног времена запосленог објави најмање десет дана пре примене** као и да је **обавеза непосредног руководиоца да запосленог обавести о промени његовог распореда радног времена.**

- Тужена страна ни једним актом није доказала да је непосредни руководиоца обавестио Трбовића сагласно одредби горе цитираног акта.

Дакле, законом је прописана обавеза послодавца да организује рад запослених, да о распореду рада обавештава запосленог у законском року што је од битног значаја за долазак на рад запосленог.

Тужилац сматра да не постоји законска обавеза, нити је било којим законским или подзаконским актом прописано, да постоји обавеза запосленог да се јавља непосредном руководиоцу и проверава распоред рада (који се иначе може мењати чак и у једном дану, због непредвиђених околности).

С тим у вези, истичемо да не постоји прописана законска обавеза (нити је Трбовићу то ико саопштио) да је његова обавеза као запосленом који не мења послодавца, да дан пошто потпише решење о распоређивању на ново радно место, следећег дана се јави непосредном руководиоцу организационе јединице у коју је распоређен, како би га исти обавестио о новом распореду рада за наредну седмицу.

Али, чак и да је Трбовић имао намеру да се јави непосредном руководиоцу то није могао да учини јер му је решење о распоређивању незаконито с обзиром да у њему није наведено место рада полицијске станице, што ће у тачки 2. ове тужбе посебно бити обрађено.

Дакле, распоређивање запосленог и обавештавање по линијама рада о промени статуса запосленог код послодавца спада у интерну организацију посла послодавца, те та обавеза

запосленог није регулисана ни једним прописом да руководиоце обавештава о промени личног статуса, распоређивања или премештаја на друго радно место.

У вези свега наведеног, сматрамо да је послодавац имао законску обавезу да најмање десет дана пре примене, сачини распоред рада својих запослених (сходно горе цитираном пропису) те да је законска обавеза непосредног руководиоца да о томе обавести запосленог, што у овом случају према тужиоцу није испоштовано а Дисциплински старешина или Веће није узело у обзир.

Тачка 2.

Послодавац је Трбовић Младена у периоду од протеклих 6 месеци, три пута распоређивао на различита радна места.

Тако је Трбовић решењем Дирекције полиције број:

- 10003/2015-4 од 16.12.2016. године **премештен** са радног места Послови опсервације и документовања (ОСЛ), на радно место Самостални послови анализе ризика у Одсеку за опсервацију у Одељењу за опсервацију и документовање, Управе криминалистичке полиције.
- 112-3/2016 од 10.04.2016. године **распоређује** се на радно место Послови опсервације и документовања (ОСЛ), Одсеку за опсервацију у Одељењу за опсервацију и документовање, Управе криминалистичке полиције.
- 112-252/2016-4 од 22.06.2016. године **распоређује** на радно место полицајац (УОСЛ) у Одељењу полиције, Полицијске управе Панчево.

За сва три решења важи да су извршна и да не одлажу његово извршење.

Прилог: Наведена решења, 3 комада

Решењем, Дирекције полиције број 112-252/2016-4 од **22.06.2016.** године, Трбовић се распоређује са **15.06.2016.** године! Решење је уручено **21.07.2016.** године када га је Трбовић и потписао.

Како је наведено у решењу, жалба изјављена на решење не одлаже његово извршење.

Сматрајући да је решење незаконито, Трбовић је у законском року уложио жалбу Жалбеној комисији Владе Републике Србије сматрајући да је донето решење незаконито.

Решење о распоређивању издато је ретроактивно, 22.06.2016.г. где се Трбовић распоређује почевши од 15.06.2016.г. Такође, као битну чињеницу за ову тужбу, тужилац истиче да је у решењу наведено да се Трбовић распоређује на радно место полицајац (УОСЛ) у Одељењу полиције, Полицијске управе Панчево, утврђено под редним бројем 03.31.2.22 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Пов. 01 број: 2149/16 од 02.03.2016.г. у свом звању.

Сличним решењем Дирекције полиције бр. 112-463/16 од 22.06.2016.г. распоређује се и његов колега из исте организационе јединице Милан Думановић, који је такође радио у Одсеку за опсервацију у Одељењу за опсервацију и документовање, Управе криминалистичке полиције који је истог дана прераспоређен у ПУ Панчево као и Трбовић, међутим на његовом решењу пише да је распоређен у Полицијској испостави „Југ“ (1. категорија), за разлику од решење Трбовића у коме нема назива организационе јединице рада односно није написана ПИ „Југ“.

Прилог: Решење о распоређивању бр. 112-463/16 од 22.06.2016.г. на име Милан Думановић.

Истичемо да у Одељењу полиције ПУ Панчево, не постоји радно место „полицајац УОСЛ“! Док цитирани редним бројем 03.31.2.22 из систематизације припада радном месту „полицајац УОСЛ“ припада Полицијској испостави „Југ“.

С тим у вези, чак и да је Трбовић имао намеру да се следећег дана од пријема решења (22.07.2016. г.) јави руководиоцу Полицијске испоставе „Југ“, то није могао учинити јер у решењу о распоређивању није наведено место рада, односно назив Полицијска испостава „Југ“ што је евидентна грешка послодавца а не запосленог, који због тога трпи последице.

Сматрао да незаконито решења о распоређивању у коме није наведено исправно место рада јесте битна чињеница у вођењу дисциплинског поступка јер само решење не може бити извршно у смислу одласка на рад у ПИ „Југ“, ПУ Панчево с обзиром да то није наведено у решењу о распоређивању.

Неправилан је и законски неутемељен став и мишљење Дисциплинског старешине и Већа да је обавеза запосленог да на основу редног броја 03.31.2.22 запослени зна где се то радно место формацијски налази, те да се на основу тога броја из систематизације запослени јави за распоред рада руководиоцу те организационе јединице. Треба имати у виду да Послодавац Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Пов. 01 број: 2149/16 од 02.03.2016.г. штити као поверљив. Као такав недоступан је Трбовићу, као и овом Синдикату. Тужена страна није доказала да је Трбовић са том информацијом из систематизације упознат.

Сматрамо да послодавац није испунио своју законску обавезу да распореди запосленог на законит начин, односно да га својим решењем о распоређивању на јасан и недвосмислен начин обавести о новом месту рада.

Незаконит и мањкав акт послодавца, предметно Решење о распоређивању Трбовића, би требао да буде основ за промену места рада, и као такав не може да служи као правни и ваљани основ за подношење дисциплинске пријаве. Пре свега јер **Жалбена комисија Владе РС предмет по жалби о распоређивању није решила.**

Дакле, поступак по жалби је био у току, или је у то време можда и био решен али Трбовић о томе није обавештен у законском року а пре изрицања дисциплинске мере. Нити је

Трбовић на дан подношења ове тужбе упознат са одлуком Жалбене комисије Владе РС, с обзиром да му је престао радни однос.

У том случају, незаконитост која је евидентна не може послужити послодавцу као основ за законито вођење дисциплинског поступка и покушати да се незаконитост из Решења о распоређивању озакони вођењем дисциплинског поступка који за повод има не долазак на рад што је промена која је директно проузрокована незаконитим Решењем о распоређивању.

Ову изузетно битну чињеницу и узрочно последичну везу између доношења незаконитог решења о распоређивању, недоласка на рад и вођења дисциплинског поступка је дисциплински старешина а и Веће морало да уважи и прихвати јер Трбовић, чак и ако је жело самоиницијативно да се јави надређеном старешини у ПИ „Југ“, то није могао да учини јер место рада у Решењу о распоређивању није наведено – грешком послодавца који га и терети у дисциплинском поступку.

Тако, Веће дисциплинске комисије МУП остаје при одлуци да је обавеза запосленог да се јави на рад у ПИ Југ 22.07.2016.године чак иако то не пише у решењу о распоређивању и ако га надређени старешина није обавестио о времену и месту рада, и ако није постојао распоред рада сачињен унапред (сходно аргументованим наводима из тачке 1. ове тужбе), не позивајући се ни на један правни акт, већ износећи професионално мишљење које није правно поткрепљено.

Сматрајући за битну правну ствар у припреми ове тужбе, пуномоћник тужиоца од Жалбене комисије Владе РС, затражио је 24.10.2016.г. копију предмета са свим списима на име Трбовић Младен позивајући се на Закон о приступу информација од јавног значаја. Тражене информације нисмо добили у прописаном законском року од 15 дана као ни касније до подношења тужбе.

Сматрамо да је због не достављања тражених информација битно умањено право тужиоца на информације које су битне за припрему ове тужбе и мериторног сагледавања случаја.

Прилог: Копија Захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 24.10.2016.

Тачка 3.

У дневном распореду рада Полицијске испоставе „Југ“ - ПУ Панчево, ручно хемијском оловком накнадно је додато име Младен Трбовић којим је наводно распоређен за рад за дане: 22, 23, 24 и 25.07.2016. године, које је оверено потписаом и печатом.

Министарство унутрашњих послова, по захтеву пуномоћника одбило је да по Закону о приступу информација од јавног значаја, достави тражене информације (копије распореда рада) у законском року од 15 дана као ни касније до подношења тужбе.

На тај начин због недостављања тражених информација битно је умањено право тужиоца да ваљано припреми ове тужбу и докаже своје тврдње.

Прилог: Копија Захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 24.10.2016.

Лично, Трбовић се обратио захтевом ПУ Панчево који је предат преко писарнице 03.11.2016.године у коме је захтевао разгледање и копију списка дисциплинског поступка који је против њега вођен, а с обзиром да му то није омогућено раније.

Актом Министарства унутрашњих послова који је издат 08.новембра 2016.г. од стране Вође групе за људске ресурсе самосталног инспектора Гордане Гавриловић, Трбовић је и овог пута одбијен уз образложење да самим тим што му је престао радни однос у МУП, губи право да разгледа списе или добије копију предмета.

Такође, у акту се наводи да је Синдикату полиције Слога, сагласно Закону о приступу информација од јавног значаја предмет 116-2176/16 дат, те нема потреба да исти поново буде фотокопиран.

Изнета информација да је Синдикату полиције Слога дат предмет потпуно је нетачна, нити постоје докази да је пошта примљена.

Прилог: Копија акта ПУ Панчево од 08.11.2016. године, без заводног броја.

Увидом у копије дневног распореда рада (из другог предмета које поседујемо) за дане, 27. 28., 07.2016., може се видети да је додато име и презиме „Младен Трбовић“ и да је уписан руком у расход и да је оверен потписом и печатом.

Прилог: Копије дневног распореда рада за 27. и 28.07.2016.године

Дневни распоред рада у Полицијским станицама у Подручним полицијским управама израђује се путем рачунарске апликације дан унапред. Такав распоред рада штампа се путем рачунара и штампача а руководилац организационе јединице га потписује и оверава печатом. Накнадне измене у дневном распореду рада за дан који протекне нису омогућене путем електронске апликације. Све измене ретроактивно се могу дописати једино и искључиво ручно.

Та чињеница, да је Трбовић ручно унесен у дневни распоред рада такође доказује да надлежна организациона јединица из седишта МУП у Београду-послодавац није на службеном поштом обавестио надлежну ПУ Панчево да је Трбовић распоређен на ново радном место.

С тим у вези, да би тужилац доказао одговорност послодавца да интерно по својим линијама рада из седишта Министарства у Београду, службеном поштом обавести надлежну ПУ Панчево о промени радно правног статуса Трбовића, пуномоћник је сходно одредби Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја затражио информације 04.11.2016.године како би ваљано сачинили ову тужбу.

Од надлежног Министарства унутрашњих послова и у овом случају изостао је одговор, односно информација која је морала тражиоцу бити достављена у року од 15 дана, сходно

законском пропису. То јасно упућује на закључак да Министарство, ћутањем администрације, покушава да спречи тужиоца у намери да ваљано припреми тужбу.

Прилог: Копија Захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 04.11.2016.

Сматрамо да се материјалним доказима који су затражени од Министарства унутрашњих послова, а које пуномоћник тужиоца није добио у законском року као ни до подношења тужбе може доказати одговорност и кривица послодаваца због чека Младен Трбовић није електронски унесен у дневни распоред рада сходно тачки 1 ове тужбе, зашто је уписан руком у дневни распоред рада као и да је руководилац организационе јединице заправо учинио кривично дело фалсификовања службене исправе тиме што је ретроактивно, ручно у дневном распореду рада унео име и презиме Трбовића, и то тек 26.07.2016. године када га је Трбовић обавестио да је распоређен. Та битна чињеница, биће предмет поднете кривичне пријаве надлежном Тужилаштву.

Тачка 4.

Дисциплински старешина као ни Веће дисциплинске комисије није прихватило став тужиоца да се спорних дана за које се терете налазио у просторијама послодавца где је раздуживао опрему сем спорног 25.07.2016. године када је због хитности морао да одведе супругу која је тада била на одржавању ризичне трудноће, а малолетну ћерку Машу (рођ. 2014.) није могао да остави саму у стану.

*Прилог: Фетални ехокардиографски налаз од 25.07.2016.г. на име супруге;
Специјалистички извештај гинеколога од 25.10.2016. г. на име супруге.*

Дисциплински старешина као ни Веће дисциплинске комисије није уважило ни једну проверљиву чињеницу коју је Трбовић изнео кроз изјаву дату на записник од 31.08.2016. године, није извео ни један доказ, нити је уважио предлоге које је Трбовић дао кроз своју одбрану, посебно да се може извршити увид где се налазио спорних дана приликом раздужења службене опреме којом је лично био задужен у Одељењу за опсервације и документовање у седишту УКП у Београду, а коју је био обавезан да раздужи по разним организационим јединицама Министарства у Београду које се налазе на различитим адресама.

С тим у вези, Трбовић је морао да раздужи све са акта (Списак потврда потребних за раздужење) који му је дат и који садржи седам ставки.

Прилог: Документ: Списак потврда потребних за раздужење

Треба имати у виду да, викендом (субота и недеља) службе које су наведене у документу не раде.

На тај начин, а без јасних прописаних правила кроз законски и подзаконски акт који се односи на примопредају дужности и раздужење опреме, Трбовић се нашао у незавидној позицији да исто тако може бити дисциплински гоњен и у случају уколико не раздужи поверену личну опрему организационе јединице у коју је радио.

Већа дисциплинске комисије сматра да је примарна ствар да се Трбојевић „јави некоме од старешина у ПУ Панчево а секундарна примопредаја дужности и раздужење опреме“.

Овакав став је законски неутемељен и не може бити прихваћен од суда из разлога јер „тај неки од старешина у ПУ Панчево“ би од стране Дисциплинског већа морао да буде именован именом и презименом или функцијом коју обавља у ПУ Панчево. Тако, није довољно написати „неком старешини“, већ надлежном старешини који поседује лично име и презиме.

Ако би се прихватио став Већа да је Трбовић имао примарну обавезу да се јави „неком од старешина у ПУ Панчево“, то би значило да је могао да се јави било ком старешини из ПУ Панчево, чак и онима који нису надлежни, нити имају овлашћења за пријем радника, те би тај чин и поступак по мишљењу Већа био исправан, што је неприхватљиво.

Шта је примарна а шта секундарна ствар, произвољно је мишљење Већа и ничим није правно поткрепљено, нити регулисано, сем да је то њихов лични став. Ако не постоји прописан правни акт који регулише примопредају дужности и раздужење личне опреме, запослени је дужан да поступа у складу са Законом о полицији, и не чини пропусте у раду који су прописане чланом 206 и 207 и за шта би могао бити одговоран.

Тако је законодавац прописао да је једна о тешких повреда службене дужности из члана 207 и ст. 1 тачка 1, тачка 3. и тачка 11.

- 1) одбијање извршења или неизвршавање законитог наређења руководиоца издатог током вршења или поводом вршења задатка;
- 3) противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника;
- 11) непрописно, неправилно или ненаменско коришћење, губљење или оштећење техничке или друге опреме, односно средстава којима је запослени задужен или их користи у обављању службених задатака, услед намере или грубе непажње;

Дакле, да Трбовић није поступио по наређењу старешине који му је уручио решење о распоређивању да пре одласка из организационе јединице раздужи личну опрему и опрему која припада организационој јединици у којој је радио до уручења решења, Трбојевић би ризиковао подношење дисциплинске пријаве за занеизвршавање наређења, злоупотребе статуса полицијског службеника или ненаменског коришћења опреме са којом је задужен.

Дакле, јасно је да је Трбовић стављен у незавидну позицију и ситуацију да буде дисциплински гоњен, у оба случаја.

Став Већа је да је: “Старешина организационе јединице у коју је Трбовић распоређен, сасвим логично, дужан да му омогући да се раздужи у предходној организационој јединици. Значи запослени је могао и морао да се јави новом старешини и да, након тога, уз даље договоре и консултације између старешина, изврши обавезу раздуживања.”

Сматрамо да је став Већа последица произвољан и не сме бити прихваћено јер не постоји ни једна правни основ, прописан позитивним прописом који се односи и регулише примопредају и раздужење. Нити је у правној ствари битно да ли је то ствар ствар „логике“, како је наведено.

Паушалан начин образложења у коме Веће уместо правно ваљаних и законско утемељених термина користи термине као што је „ствар логике“ и „морања да се јави новом старешини“ не сме бити прихваћен, као правно ваљан и законски утемељен. Посебно имајући у виду да Трбовић не зна ко је „нови старешина“ и да ли је неко „нов или стар“ да би му се јавио. Нити таква обавеза у закону постоји.

Оно што је регулисано прописима је законска обавеза надлежног старешине организационе јединице у коју је запослени распоређен, да запосленог обавести о распореду и промени распореда рада. Што је већ и образложено у тачки 1. ове тужбе.

Тачка 5. – годишњи одмор

Трбовић је остварио своје лично право на коришћење годишњег одмора у складу са прописима (чл. 68. Закон о раду). Послодавац је био у обавези да запосленом изда Решење о коришћењу годишњег одмора и омогући му коришћење годишњег одмора.

Старешина организационе јединице, који је и поднео предлог за покретање дисциплинског поступка, могао је Трбовићу да умањи коришћење годишњег одмора за дане који су спорни, с обзиром да Трбовић није искористио свој годишњи одбор, нити је од стране послодавца добио решење за коришћење годишњег одмора.

Дисциплинско веће ни овај аргумент није прихватило. Треба имати у виду да Трбовић није учинио никакво дело које се гони по службеној дужност, узоран је радник, награђиван са добрим годишњим оценама и неспоразум је могао да буде решен и на тај начин, што би му за спорен дане био умањен годишњи одмор.

Међутим, послодавац је из крајње чудних разлога решио да примени најдрастичнију меру у дисциплинском поступку, престанак радног односа, да запосленог удаљи из службе чак и са неискоришћеним годишњим одмором.

Трба имати у виду да ће сагласно чл. 68. ст.4 Закон о раду послодавац морати Трбовићу да новчано надокнади некоришћење годишњег одмора.

У том случају на губитку је друштво, односно буџет Министарства унутрашњих послова.

На основу изнетог

п р е д л а ж е м о

да Управни суд Усвоји тужбу као основану и поступи по предлозима из исте.

Сви претходни наводи ове тужбе указују на основаност тужбе те да је чињенично стање у дисциплинском поступку непотпуно и погрешно утврђено и да је због тога дошло до погрешне примене материјалног права на штету тужиоца.

Посебно треба узети у обзир да је Младен Трбовић узоран радник, да никада није био дисциплински кажњаван. Да је био награђиван, чак и наградом министра, да се у дисциплинском поступку бранио сам, сматрајући да није крив и да се ради о неспоразуму, а не о намери да изврши дело које је кажњиво. Да дело није учинио са умишљајем. Да је у претходном периоду оцењиван високим годишњим оценама. Да је ожењен, да је отац два малолетна детета. Да је са својом породицом подстанар који плаћа кирију и да би губитком посла трајно нарушио социјални статус своје породице.

Треба имати у виду да је дисциплински поступак, једна од законских мера која служи да постигне сврху у кажњавању, да запосленом предочи евентуалне грешке у раду или понашању, да га подучи да такве грешке у будућем раду не понавља и да га дисциплинује а другим радницима послужи за пример, у овом случају не постоји сразмерност у одређивању дисциплинске мере и постизања сврхе кажњавања.

Јавни интерес да се Трбовићу прекине радни однос у овом случају не може да постоји с обзиром да је Трбовић угледан радник, награђиван, без мрље у каријери. Да би губитком запослења изгубио социјално осигурање, затим материјална средства за прехрану своје породице, да би на тај начин држава морала да обезбеди социјалну помоћ и дечији додатак за децу, те да би ово друштво, пореске обвезнике и Министарство унутрашњих послова губитак посла на крају коштао исплатом заосталих зарада за време које није провео на послу. Да би друштво морало да уложи нова новчана средства за ново школовање радника, обуку и опрему за новог радника.

Привремена мера:

У складу са напред наведеним а у смислу чл. 23. ст. 2 и 4 Закона о управним споровима тужилац предлаже и да Управни суд донесе:

РЕШЕЊЕ

Којим се одлаже извршење коначног управног акта и то решење Дисциплинског старешине и Решења Већа дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије број 116-2176/16 и побијени акт-решење туженог органа, до доношења судске одлуке, јер извршење решења које је описано наноси ненадокнадиву штету тужиоцу која би се тешко могла надокнадити, а само одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци.

Посебно треба узети у обзир следеће:

1. Тужилац Трбовић Младен не поседује непокретности на територији Републике Србије;
2. Невена Трбовић, његова супруга, не поседује непокретности на територији Републике Србије;
3. Чланови четворочлане породице Трбовић живе као подстанари;
4. За изнајмљивање стана у Београду плаћају кирију по тржишним условима;
5. Трбовић је отац сина Луке рођеног 10.11.2016.године;
6. Трбовић је отац ћерке Маше рођене 15.07.2014.године
7. Губитком посла, Трбовић остаје без здравственог осигурања.

Из свега изнетог извршење решења које је описано нанело би ненадокнадиву штету тужиоцу која би се тешко могла надокнадити с обзиром да су судски поступци дуги а да је Трбовић извор прихода породице и као такав има законску обавезу да се стара о њој.

Прилози, као у тексту.

Тужилац:
Трбовић Младен

чији је пуномоћник

Синдикат полиције Слога
Драган Жебељан, председник
Дурмиторска, 11-15, Београд